

Božia matka i naša matka...

Pokojný, zimný večer zahaloval do rúška trny vrchy a údolia, záhrady i domy. Na nebi zasvietili hviezdy, aj mesiac vyšiel spoza opony noci a svojim svitom osvetľoval malé chodníky i široké cesty po ktorých ľudia chodili sem i tam i rýchle autá, či preplnené autobusy. Starenka, v domčeku, vo svojej malej izbičke zapalovala sviecu vedľa kríža i pod obrazom Božej matky. „Ach, áno, dnes je iný svet ako bol kedysi.“ - povedala si len tak pre seba, zhasla veľkú elektrickú lampu a v tichu blikajúceho svetla sviec sa chystala k modlitbe. Ale skôr než začala, myslou sa na chvíľu ponorila do minulosti. Spomínala na prežité roky a chvíle. Pri tých bolestných sa jej zovrela srdce i dlane v ktorých mala ruženec, pri veselých sa jej vylúčil úsmev na tvári, alebo pokoj a radosť sa zračili v jej očiach. Rozmýšľala takto: „Nuž všetko rýchle ubehlo, ani sa človek nenazdá, tak rýchlo utekajú roky. Áno, beh života je veľmi rýchly a neraz prináša i nečakané zvraty a zmeny. My, by sme boli radšej keby všetko šlo hladko ako po rovnej ceste, ako dolu brehom, podľa našich plánov a predstáv, ale nie je to tak. Sú tu križovatky, obchádzky a prekážky. Možno im nerozumieme, veľa z toho, čo zažijeme si nevieme ani vysvetliť. Vieme však jedno, že kto kráča Božími cestami pre toho má všetko zmysel a za všetkým napokon nájde starostlivú Božiu ruku – Božiu lásku v podobe Božej prozreteľnosti. Možno sa to v prvej chvíli zdá ako niečo zlé, možno nepriateľné, možno my ľudsky, by sme to inak chceli riešiť, inak ako to rieši Boh, ktorého sme sa rozhodli počúvať a jeho hlas nasledovať. Napokon ale musíme konštatovať, že keď ideme Božou cestou tak je to pre nás to najlepšie. A zasa, keď chceme veci riešiť ľudsky, bez Boha a jeho pomoci tak je to na našu škodu.“

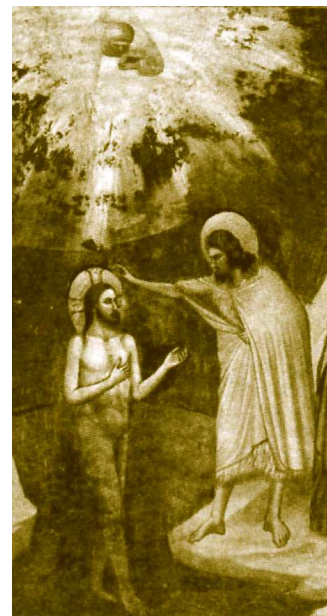
A tak starenka sa pozerá na obraz Božej matky a tá jej svojím životom dáva za pravdu. Čítame zvestovanie, keď anjel Gabriel prišiel z Neba, aby navštívil Pannu Máriu. Na prvý pohľad všetko známe a jednoduché, ale nie, nebolo to až také ako si to predstavujeme my. Bol to jedno ducho Boží zásah do života skromného, ale nábožného nazaretského dievčaťa, ktoré sa volalo Mária. Stáva sa matkou a to úplne nečakane, to je jedno prekvapenie... A druhé omnoho väčšie, že sa stáva matkou vykupiteľa, dlho očakávaného a prorokmi predpovedaného Mesiáša. Ona vie o ňom, že bude to „muž bolesti“, ako píše prorok Izaiáš. Kvôli nemu

bude musieť z nazaretskej samoty na javisko celého sveta, bude sa preňho a s ním trápiť a trpieť a bude tak „matkou sedembolestnou“. Vie, že toto veľké povýšenie bude zároveň veľkým, bolestným ponížením... No, keď Boh žiada, nerozmýšľa. Len to sa opýta anjela, ako sa to má uskutočniť. A keď dostane vysvetlenie, bez váhania povie svoje súhlasné „Amen“ - „Áno – staň sa.“ Som Pánovi k službám. Nech sa mi stane, ako hovoríš. Každý z nás má svoje životné perspektívy, svoje sny a plány... ale aj svoje zvestovanie, ktorým Boh z času na čas siahne nečakane do nášho života a núti nás nechať to, čo bolo podľa našej chuti, nášho rozumu a plánu i názoru a prispôbiť sa jeho zámeru. V našom prípade nepoužíva však anjela. Povie nám to obyčajne zvnútra, pomocou svedomia, alebo zvonku svätou, či náboženskou knihou, kázňou služobníka Cirkvi, príkladom alebo slovom priateľa, príkazom nadriadeného, duchovnou alebo hmotnou potrebou bližneho... Zvestuje, oznámi a potom čaká... ale bez toho, aby nás nútil. Môžeme mu povedať slobodne „Áno“ i „Nie“.

Prisvedčiť Bohu vo chvíli zvestovania býva niekedy veľmi ťažké, ale neprisvedčiť je vždy veľmi nerozumné a riskantné. „Čo by sa bolo asi stalo, keby sa bola Panna Mária naľakala účasti na budúcej ťažkej, bolestnej a nepríjemnej afére svojho syna - „muža Bolesti“ a bola by povedala „Nie“ - nechcem, nezdá sa mi to, nemôžem...? Nuž, Boh by si bol pre svoj plán našiel zaiste inú ženu alebo iný spôsob, ako poslať svojho Syna na svet. Dievča z Nazareta, by sa však nikdy nebolo stalo tou, ktorú Boh vzal s dušou i telom do Neba a ktorú nazývajú všetky pokolenia blahoslavenou... A čo sa stane s nami, keď nám dá Boh nejakým spôsobom na vedomie zmeniť náš život, plán či životnú cestu, a my odmietame zo strachu, z naviazanosti, z pohodlia...? Boh si nájde pre splnenie svojho plánu iného človeka... Ale my si pre svoju spásu nenájdeme iného Boha...

No, niekedy je lepšie menej hovoriť, alebo nehovoriť nič. V tomto prípade je najmärdrejšie zapáliť si sviecu pri obraze Božej matky i pod krížom a poprosiť o silu, aby sme boli vždy pohotoví povedať Bohu svoje „Áno, - „Bud', staň sa“ a to tak dôverne a odhodlane, ako to povedala presvätá Panna. A stále, každodenne prosme o to, lebo zvestovania sú v našom živote dennými udalosťami.

Mário Orbán

Pán požehná svoj ľud pokojom

Vzdávajte Pánovi, synovia Boží, vzdávajte Pánovi slávu hodnu jeho mena,

v posvätnom rúchu klaňajte sa Pánovi -R./

Hlas Pánov nad vodami, Pán nad veľkými vodami!

Hlas Pánov - aký mohutný! Hlas Pánov-taký veľkolepý -R./

Zahrnel Boh veleby a v jeho chráme všetci volajú: Sláva !

Pán tróni nad záplavami vôd, Pán bude tróniť ako večný kráľ. -R./

Ako hodnotne prežiť nedeľu ?

Prečo sa máme zúčastňovať na nedeľnej svätej omši. V tejto súvislosti som si spomenul na myšlienky francúzskeho kňaza Philippa Beguerima. Povedal, že slovo Eucharistia je veľmi vznešené, lebo vo svojej podstate značí vzdávanie vďaky. „Vzdajme vďaku Pánovi,“ hovorievame v kostole. A práve toto vzdanie vďaky je jedným z najdôležitejších vnútorných postojov ľudí prítomných na svätej omši. Ak totiž naň nevieme vo svojom srdci odpovedať, všetko sa nám v liturgii bude zdať bezvýznamné. Slávenie Eucharistie je teda nielen odriekaním modlitieb, ale najmä duchovným zjednocovaním spoločenstva veriacich s Kristom, a to veľmi osobitným spôsobom. Je to cesta, počas ktorej spoločne vnímame Božie slovo. Nie tak predpis, ktorý musíme aplikovať, ako skôr foto vývojka, v ktorej každý z nás objavuje to, čo prežíva a čo v tomto duchovnom svetle dáva zmysel jeho životu. Svätá omša je chvíľa, keď sa večné Slovo stretáva so životom. Chybou je, keď na nedeľných homíliách kňazi často moralizujú. Hovoria ľuďom, čo nemajú robiť, hoci by im mali omnoho viac rozprávať o nádhre života viery, ktorá sa dá bohato žiť.

Liturgia je obrazom Cirkvi. V 20. storočí, keď sa podstatne zdokonalila, kresťania pocítili, ako veľmi ich oslovuje, oni sami sa stali akoby živou materiou eucharistickej obety. Lebo vďakyvzdávajúcim je nielen kňaz, ale celé cirkevné spoločenstvo. No zdá sa, že stále prisudzujeme väčšiu dôležitosť estetikej stránke liturgie než aktívnej účasti na nej...

Miestom, kde sa slávi Eucharistia, je kostol. Je príjemné ocitnúť sa v peknom kostole. Ale pripomeňme si dávnu kresťanskú zásadu, že miesto posväcujú sami veriaci svojou zbožnosťou. Chrámom je teda Cirkev pozostávajúca zo živých kameňov a liturgia v nej je ako vždy nanovo vznikajúce umelecké dielo. Lebo pri premenení nejde len o spomienku na Poslednú večeru, ale o sprítomnenie Kristovej obety na kríži. Ved' slová premenenia sú staré 2 000 rokov, evanjeliá boli napísané koncom prvého storočia po Kristovi, niektoré modlitby pochádzajú z 12. storočia, ale ľudia sú dnešní... To vytvára úžasnú kontinuitu a jednotu Cirkvi.

PETER F., Bratislava KN02/03

O láske

Láska má veľkú moc. Nie je taká choroba, ktorú by veľká láska nedokázala vyliečiť, nie je taká priepasť, ktorú by veľká láska nedokázala preklenúť, nie je taký múr, ktorý by veľká láska nedokázala zbúrať, nie je taký hriech, ktorý by veľká láska nedokázala vykúpiť... Nezáleží na tom, aký veľký je problém, ako beznádejne vyzerá, akí sme z neho zmätení, akej veľkej chyby sme sa dopustili. Trpezlivá láska všetko vyrieši. Keby človek vedel ľúbiť z celého srdca, stal by sa najšťastnejším a najsilnejším tvorom na svete.

Emmet Fox

Auto a človek

Autá sa nevieme vzdať. Z istého pohľadu je nenahraditeľné, ale nesmieme sa nechať zaslepiť. Človek vstúpil s autom do nerozlučiteľného manželstva. Auto je vyhlasované za posvätné:

Budeš ho uctievať všetkými svojimi peniazmi. Autá sa stavajú čoraz širšie cesty, parkoviská sa stávajú dôležitejšími než ihriská. Autá sa obetujú ľuďmi.

Keď pri nejakej nehode zomrie mnoho ľudí naraz, je to národné nešťastie. Keď auto každoročne usmrť alebo na zvyšok života pripúta k vozíčku tisíce ľudí, tak je to nevyhnutný dôsledok technického pokroku. Keď auto zamorí svojimi škodlivými látkami vzduch, znečisťuje pôdu, otrávi stromy, tak je to menej zlé než nízky hospodársky rast.

Urobte to autu ťažšie! Všade, kde bývajú ľudia, kde je príroda ešte nedotknutá. Zastavte auto! Všade, kde utláča a ohrozuje ľudí.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 1. týždni Cezročného obdobia (B)

13.I. utorok

18.00 + Justín Peško, manž. Angela a deti

14.I. streda

17.00 + Juliana Široká (1.výr.)

Duchovná obnova vo farnosti

15.I. štvrtok

18.00 zamyslenie, sv.omša na úmysel ordinára, poklona Najsv.Sviatosti Oltárnej

16.I. piatok

18.00 Krížová cesta, sv.omša + Justína Kulifajová

17.I. sobota

8.00 zamyslenie, sv.omša + Anna Podolská (30 dní)
18.00 modlitba sv.ruženca

Upratovanie kostola č.d. 151 – 175

18.I. 2. nedeľa cezročná (B)

8.00 + Ján Stojkovič, manž., synovia, zaťovia a Jarka
9.15 + za farníkov

Liturgický kalendár

12.I. pondelok sv.Alfréd, opát, sv.Ernest, mučeník
13.I. utorok sv.Hilár, biskup, učiteľ Cirkvi
14.I. streda sv. Felix z Noly, kňaz
15.I. štvrtok sv.Arnold Jansen, kňaz
16.I. piatok sv. Marcel I., pápež
17.I. sobota sv. Anton, opát

**Pavol si stal dprostred areopágu a hovoril:
„Aténčania, podľa všetkého vidím, že ste neobyčajne
nábožní. Lebo keď som sa prechádzal a pozeral si
vaše svätyne, našiel som aj oltár s nápisom:
Neznámemu Bohu. Čo teda uctieвате, hoci to
nepoznáte, to vám ja zvestujem.“**

Sk 17, 22 - 23

**On nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle
predurčil.**

Ef 1,5

Tak akosi zvláštne som tu dnes, Pane, pred tebou i s tebou. Myslím na slová: „Božia vôľa“.

A predsa som rád, že mám teraz čas v tichu zvažovať skutočnosť týchto slov, že mám možnosť nielen o nich čítať a počuť, ale aj hovoriť a nechať si hovoriť o nich od teba samého.

Čo všetko ľudia nazvali tvojou vôľou? Nechápem to, Pane. Neznamená to, že by som musel všetko chápať a všetkému rozumieť. Len úprimne chcem vyznať, že nechápem, ako možno nazvať tvojou vôľou to, čo je zlé, čo je choroba, bolesť, utrpenie, vojna, nespravodlivosť, smrť, utláčanie, nenávisť, závisť, krížiacke výpravy, hlad, núdza a bieda... Viem, Pane, ty nepotrebuješ, aby ťa obhajoval človek. Nechcem to robiť ani ja.

Chcem skôr spolu s tebou, pre seba a azda i pre iných uvažovať, čo je tvojou vôľou podľa tvojho slova.

Ono mi zvestuje, že tvojou vôľou je človek - milovaný a tebou vyvolený. Tvojou vôľou je posvätenie človeka, láska človeka, v ktorej sa má zjednotiť s tebou i so všetkými svojimi bratmi a sestrami na tejto planéte.

Tvojou vôľou je všetko zjednotiť v láske, ktorou si ty sám.

Tvojou vôľou je život, lebo si prišiel, aby sme ho mali.

Tvojou vôľou je pravda, lebo si sa preto narodil a preto si prišiel na svet, aby si vydal svedectvo pravde.

Tvojou vôľou je radosť, lebo si prišiel, aby sme ju mali úplnú a aby nám ju nik nemohol vziať.

Tvojou vôľou je večný život, a nie smrť, lebo si zomrel preto, aby sme mohli večne žiť.

Tvojou vôľou je láska človeka k človeku, preto dávaš najväčšie prikázanie lásky.

Tvojou vôľou je odpúšťanie, preto si odpúšťal a preto si tak požadoval odpustenie.

Tvojou vôľou je, aby sme boli vždy s tebou, preto si sa za nás modlil a pripravil si nám miesto.

Tvojou vôľou je pokoj, ku ktorému si nás nielen vyzval, ale ktorý nám môžeš dať iba ty.

Tvojou vôľou je Cirkev. Dal si jej svojho Ducha, svoje slovo, svojho zástupcu na zemi, prísľub trvania, svoju pravdu, svoju istotu, svoju prítomnosť, moc odpúšťať, príkaz milovať, zjednocovať, ohlasovať evanjelium, udeľovať tvojho Ducha, vydávať svedectvo, byť láskou vo svete, utvárať jedno srdce a jednu dušu.

Tvojou vôľou je tento svet, ktorý si utvoril v múdrosti a v láske.

Tvojou vôľou je pokoj, mier, tvojou vôľou je spravodlivosť a láska, tvojou vôľou je úsmev na tvári človeka, tvojou vôľou je úcta národa k národu, tvojou vôľou je láska rodičov a detí, tvojou vôľou je šťastné manželstvo, tvojou vôľou je šťastná rodina, tvojou vôľou je narodenie dieťaťa z lásky, tvojou vôľou je sloboda človeka i národa, tvojou vôľou je šťastie nerozdeleného srdca, tvojou vôľou je múdrosť a vzdelanie, tvojou vôľou je zdravie, tvojou vôľou je krásna, tvojou vôľou je...

Médiá

Areopág bol vršok neďaleko Akropoly, kde sa schádzali Aténčania a počúvali rozličných rečníkov a ich filozofické a náboženské prednášky. Na svojich misijných cestách na areopágu vystúpil aj sv. Pavol. Aj dnešný svet má svoje areopágy. Sú nimi médiá, predovšetkým televízia a rozhlas. V nich vidieť obraz sveta a pestrosť rozličných názorov, prúdov a filozofií. Kto chce dnes svetu niečo dať, musí sa dostať do týchto médií. Už dávnejšie to pochopila aj Cirkev.

Hovoriť v médiách kňazom a kresťanským laikom nie je vôbec ľahké, ako to nemal ľahké ani sv. Pavol na areopágu. Niektorí poslucháči už z princípu, keď vidia niekoho v televízii v kňazskom oblečení, vypínajú televíziu. Zaiste, majú na to výsostné právo.

Kto vstupuje do médií v mene Cirkvi, mal by ju aj primerane reprezentovať. Predovšetkým má rozumieť tomu, čo hovorí. Väčší problém je však v tom, že aj keď tomu on rozumie, poslucháči tomu rozumieť nemusia. Kresťania sa niekedy v médiách vyjadrujú zložito, komplikovane a rozvláčne. Diváci si môžu povedať: tak takéto nepríťažlivé je aj celé náboženstvo. Nevyhnutná je efektívnosť, racionálnosť, primeraná argumentácia, nadšenie, ale predovšetkým názornosť. Kto chce dnes ľudí o niečom presvedčiť, alebo ich pre niečo získať, musí hovoriť obrazne. Dnešní ľudia nie sú disponovaní na dlhé náboženské úvahy. Silný obraz dokáže viac, ako niekoľkokinútové vysvetľovanie. To, čo ponúka kresťan v médiách, má ľudom niečo priniesť. Podarí sa to vtedy, keď cítia, že sa to dotýka ich života. Ak to necítia, tak „vypínajú“. Je ľahké, keď niekto rozpráva v televízii alebo v rozhlase sám. Ťažšie je diskusia medzi rozličnými rečníkmi. Zvlášť pri nej sa ukazuje schopnosť vedieť si obhájiť svoj názor a získať si poslucháčov na svoju stranu. Nie vždy sa to však dá, lebo niekedy samotní moderátori sú tendenčne naladení voči myšlienkam, ktoré ponúka kresťan. Dôležitý je aj osobný imidž, príjemné vystupovanie a vnútorný pokoj, ktorý by mal sálať z kresťana, ktorý hovorí v médiách.

Médiá ponúkajú mnoho diskusných relácií, do ktorých môžu ľudia telefonovať a klásť otázky. Pre mnohých je to veľká výsada a môžu mať pocit dôležitosti, keď v noci zavolajú do rozhlasu nejakému hosťovi. Všetko je to namieste, pokiaľ kladú rozumné otázky k danej téme. Na zamyslenie je to vtedy, keď sa potrebujú vyrozprávať alebo liečiť. Bolo by užitočnejšie, keby si niektorí ľudia dali radšej tabletku na spanie. A patria medzi nich aj niektorí kresťania, keď volajú do rozhlasu a éterom šíria nenávisť a hlúposť. Veď je nepochopiteľné, keď hosť rozpráva o čínskej kuchyni a poslucháč volá, lebo chce, aby odstúpila vláda...

Marián Šuráb „Radosť z rozprávania“

Ale, Pane, nepreháňam to?

Čo potom s tvojim krížom, s tvojou bolesťou, utrpením, čo s tvojím uponižením, čo s tvojím slovom o sebazapieraní, čo s tvojou smrťou, čo s nespravodlivosťou voči tebe, čo s tvojim vyhnanstvom....?

Ty mi hovoríš: „To nie je moja vôľa, to je daň, ktorú treba splatiť, to je výkupné za hriech človeka, to je odumieranie pšeničného zrna, aby mohol vykvetnúť nový život, to je cesta, ktorou treba ísť, aby človek našiel slobodu a lásku. To je vôľa človeka, ktorý ma odmietol, ale ktorého som neprestal milovať.“

To je láska, ktorá dáva život za druhých.“

Ježišu, som zahanbený, a pritom plný dôvery, som zahanbený, lebo cítim, že by som mal vidieť, čo je vlastne mojou vôľou a ovocím môjho života a čo tvojou vôľou. Cítim, že to, čo ti chcem vyčítať, z čoho by som ťa chcel neraz obviňovať, je práve ovocím mojej vôle, mojej neochoty počúvať ťa, plniť tvoje slovo, milovať ťa. Dnes som však plný dôvery, lebo si mi znova zjavil, čo je naozaj tvojou vôľou.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane.. – meditácie

MALÝ ÚVOD DO LECTIO DIVINA

Lectio divina je jednoduchý spôsob, ako sa stretnúť s Pánom cez reflexiu a modlitbu založenú na Svätom písme. Naším cieľom je stretnúť sa s Bohom, nielen dodržať kroky, nakoľko sa k nim môžeme vrátiť aj inokedy. Keď nám Pán niečo hovorí, musíme sa zastaviť a počúvať. Nechceme stratiť to, čo nám Boh hovorí.

1. KROK: LECTIO - ČÍTANIE

Pokorné čítanie biblického úryvku s modlitbou je základom všetkého ostatného, čo nasleduje. S čítaním sa nemožno ponáhľať. Začnime teda modlitbou a prosme Ducha Svätého, aby nás „uviedol do celej pravdy,“ (Jn 16,13). Pomaly a pozorne si prečítajme úryvok.

2. KROK: MEDITATIO – MEDITÁCIA

Meditácia prehľbuje naše vnímanie úryvku a pomáha nám objaviť jeho bohatstvá. V 2Tim 3,16 čítame, že „celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti...“. Pristupujme k Písmu s vierou a očakávaním, že Boh nás osloví. Môže poukázať na náš postoj alebo správanie, ktoré sa musí zmeniť. Môže nám ukázať prísľúbenie, aby nás povzbudil a posilnil.

3. KROK: ORATIO – MODLITBA

Modlitba nás otvára na rozhovor s Bohom. V žalmoch vidíme, ako pisatelia hovoria Bohu o svojich pocitoch. Často sú bok po boku nádeje i obavy. Boh si váži našu úprimnosť. Veď pred ním nič nemôžeme skrývať. Keď použijeme slová rezponzóriového žalmu, môže nám to pomôcť, ale môžeme použiť aj svoje vlastné slová, aby sme sa úprimne porozprávali s naším „mimoriadnym priateľom“. Cez modlitbu môžeme odpovedať na svetlo, ktoré Božie slovo vrhlo na náš život. Bohu môžeme povedať to, čo sa deje v našom živote a v našej komunite. Hovoríme a počúvame, počúvame a uvažujeme - to je rozhovor s Bohom.

4. KROK: CONTEMPLATIO – KONTEMPLÁCIA

Liturgia nám ponúka dve ďalšie biblické čítania, aby nám pomohla interpretovať evanjeliové čítanie. Uvažovanie o nich môže obohatiť naše pochopenie textu pri sústreďovaní sa na odpoveď Pánovi. Kontemplácia nám dáva príležitosť na dôverné spoločenstvo s Bohom. Upokojme sa pred Bohom a pozvime ho do svojho vnútra. Tu netreba veľa slov. Radujme sa v jeho prítomnosti. Buďme s ním a dovoľme mu, aby nás miloval. Nech nám osvieži dušu!

ZHRNUTIE

Keď sme skončili čítanie, meditáciu, modlitbu a kontempláciu, môžeme si do poznámkového zošita napísať skúsenosti alebo myšlienky, ktoré nám prišli na um. Bude pre nás užitočné, ak sa k týmto poznámkam vrátime aj neskôr.

Lectio divina

Boh zjavuje svojho syna - Krst Krista Pána

Mk 1,7-11

⁷(Ján) Kázal: Po mne prichádza mocnejší ako ja. Nie som hoden zohnúť sa a rozviazať mu remienok na sandáloch. ⁸Ja som vás krstil vodou, no on vás bude krstiť Duchom Svätým. ⁹V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta a Ján ho pokrstil v Jordáne. ¹⁰Keď vystupoval z vody, videl roztvorené nebesá a Ducha, ktorý ako holubica zostupoval na neho. ¹¹V tom z nebies zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.

Ďalšie čítania: Iz 55,1-11; Iz 12,2-3.4.5-6; 1 Jn 5,1-9

ČÍTANIE:

Služba Ježiša ako ohlasovateľa Božieho kráľovstva sa začala azda prekvapujúcou udalosťou - jeho krstom. Ján Krstiteľ vedel, že Ježiš je ďaleko väčší než on a je bez hriechu. Z Mt 3,13-15 sa dozvedáme, že Ján chcel presvedčiť Ježiša o tom, že sa nemusí dať pokrstiť. Keď však Ježiš Jánovi povedal, že Boh si to vyžaduje, Ján súhlasil a pokrstil ho. Boh Otec hneď odpovedal tak, že zjavil Ježišovu Božskú identitu. Vyhlásil, že Ježiš je jeho milovaným Synom a potvrdil, že má v ňom zaľúbenie. Otec dal Ježišovi aj nebeské videnie a Duch Svätý naňho zostúpil v podobe holubice. Ježišova služba sa práve začala a potvrdila sa jeho hlboká jednota s Otcom a Duchom Svätým. Ján hovorí aj to, že kým on krstil vodou, Ježiš bude krstiť Duchom Svätým.

MEDITÁCIA:

- Uvažujme, prečo Boh chcel, aby sa dal Ježiš pokrstiť. Čo si okolostojaci ľudia o tom pomysleli? Ježiš je Synom Božím a Synom človeka. Keď sa Ježiš podrobil Jánovmu krstu, stotožnil sa úplne s hriešnym človekom? Ježiš je v Božom pláne spásy povolovaný, aby položil svoj život za hriešnikov.
- Vzdávajme vďaky za Ježišovu poslušnosť Božej vôli.
- Ježiš a Ján nám veľmi jasne ukázali, že musíme poslúchať Boha, hoci pre mnohých ľudí bude naše konanie nepochopiteľné. Premýšľajme nad tým, ako by sme sa dnes mohli zapáčiť Bohu. Brzdia nás názory iných ľudí? Do akej miery sme pripravení dôverovať Bohu a poslúchať ho?
- Boh hovorí Ježišovi, že má v ňom zaľúbenie. Uvažujme, či by sme dnes niekoho nemohli povzbudiť.
- Chvíľu meditujme o Božej láske voči nám a o milosti, ktorú sme dostali. Potom vzdávajme vďaky.

MODLITBA:

Uvažujme o týchto slovách z 12. kapitoly proroka Izaiáša: „Veď Boh je moja spása, dôverujem mu a nezľaknem sa, lebo moja sila a pieseň je Hospodin, Hospodin sa mi stal spásou.“ Tieto slová hovoria o dôvere, akú mal Ježiš k svojmu Otcovi. Môže sa táto jeho odpoveď stať našou modlitbou?

KONTEMPLÁCIA:

Abý sme pochopili bohatstvo evanjeliového čítania, liturgia nám pridáva ešte iné dva biblické úryvky. Prvým je nádherná báseň u Iz 55,1-11, ktorá nám hovorí o požehnaní, ktoré nám Boh dá spolu s Mesiášom. Druhý pochádza z 1Jn 5,1-9. Pisateľ nalieha, aby sme uverili v Ježiša. Ten, kto verí v Ježiša ako v Mesiáša, verí v Boha, ale ten, kto odmieta Ježiša, odmieta samotného Boha.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku